

[Aage Fogh.]

Vi vil ikke forlade bordet, når vi har spist, uden at betale.

Alvilda Larsen: Det vil sikkert ikke overraske den højtærede finansminister, at mit parti ikke kan medvirke til forlængelse af de forbrugsafgifter, vi her behandler. Vi har nemlig i modsætning til finansministeren ikke ændret vort principielle syn på visse indirekte skatter. Vi er fuldstændig i overensstemmelse med socialdemokratiets syn på disse skatter, men socialdemokratiet begrænser sig til smukke ord i et program. Der er i en tidligere debat i dag igen sagt fra socialdemokratisk side, at Karl Marx er forældet. Programmet „Fremtidens Danmark“'s krav til skattepolitikken er dog vel ikke ældre, end at selv socialdemokratiet burde huske og vedstå dette sit program, men det er jo ikke tilfældet, ligesom det heller ikke er tilfældet på så mange andre områder. Vi derimod er i overensstemmelse med vort og socialdemokratiets principielle syn på de indirekte skatter, når vi modsætter os, at den jævne befolknings forbrug fortsat skal være en af statens største indtægtskilder. Det er helt meningsløst at opretholde de ekstraordinære forbrugsafgifter.

I sin fremsættelsestale forsvarede finansministeren de hidtidige forbrugsafgifter med, at krigen nødvendiggjorde en begrænsning af efterspørgslen efter forbrugsvarer, og at der efter krigen har været en overskudskøbekraft, som har medført et inflatorisk pres på priser og lønninger, men derefter siger finansministeren, at der er ved at ske et omslag, at der ikke længere er en overskudsefterspørgsel, og henviser her bl. a. til den stigende arbejdsløshed. Det er jo rigtigt, at vi nu har stor arbejdsløshed, og det er rigtigt, at forretningerne bugner af varer, som befolkningen bare ikke har råd til at købe, men på trods heraf vil finansministeren altså, bortset fra enkelte små lettelser, som vi kan billige, selvom jeg synes, det er lettelser på mindre vigtige områder — her tænker jeg f. eks. på den afgiftslettelse, der påtænkes i loven om totalisator-spil, som vi senere skal behandle — opretholde en hårdhændet indirekte beskatning på den jævne befolknings forbrug. Man vil fortsætte denne plyndring af befolkningens lommer, nu ikke for at opsure en overskudskøbekraft, men fordi der ikke er udsigt til et så stort overskud på statsbudgettet som i de seneste år, et overskud, som man ikke kan opnå, bl. a. fordi der er udgiftsposter, der viser stor stigning, f. eks. udgifterne

til militæret. Det siger den højtærede finansminister, og ministeren bekræfter hermed, hvad vi kommunister hele tiden har påvist: at de store skatter, direkte og indirekte, bl. a. skal finansiere den forfærdelige oprustning, vi er inde i.

Mit parti vil bekæmpe denne politik, der forarmer befolkningen mere og mere. Der er grænser for, hvad man kan byde den del af befolkningen, der kun har en almindelig ugeløn at eksistere for. I dag betaler f. eks. en familie med 2 børn og med en indtægt på 8 500 kr. eller en skattepligtig indtægt på 7 500 kr., en familie, der har et ganske almindeligt jævnt forbrug, ca. 1 700 kr. i skat, nemlig 1160 i skatter til stat og kommune og 560 kr. i skatter på forbrugsvarer. D. v. s. at i alt 20 pct. af indtægten går til direkte og indirekte skatter. Det vil heraf ses, at ikke mindst forbrugsafgifterne er en voldsom belastning for de små hjem. I betragtning af, at finansministeren meget vel ved, at vi har en underskudskøbekraft, er det besynderligt, at ministeren foreslår totalisatorafgiften ændret. Mon ikke befolkningen ville sætte nok så megen pris på at få tobakken eller isen noget billigere? Der er smalhans i mange hjem, og vi har hundrede tusinder af arbejdsløse... (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Hundrede tusinder?)... Og selv for de mennesker, der har arbejde, er hverdagen fuld af økonomiske bekymringer. Det hjælper ikke, at man fortsat stiller krav til dem om yderligere sparsommelighed. Nej, nu må kravene om sparsommelighed rettes til staten, til den højtærede finansminister, og mit parti har også påvist, hvor besparelserne først og fremmest kunne begynde, nemlig med hensyn til de militære udgifter.

I går bragte et eftermiddagsblad en meddelelse om, at man her i landet nu brænder 1 million tyrkiske cigaretter, fordi befolkningen foretrækker andre sorter. Jeg tvivler ikke om, at befolkningen meget vel ville købe disse cigaretter, hvis de kunne få dem til en billigere pris end de andre sorter, men det må de ikke få lov til. Af profithensyn og nu også af skattehensyn destruerer man hellere værdierne fremfor at lade befolkningen nyde godt af dem. Og det er fristende at nævne et andet eksempel, som stod omtalt i et andet eftermiddagsblad i går, nemlig meddelelsen om, at man i Sydamerika destruerer valnødder. Man bruger dem til olie, og man bruger rosiner til svinefoder. Ja, det er en udvikling i samme retning. Det er i og for sig et udmærket tegn på et helt meningsløst samfundssystem.

Mit parti vil ikke være med til en politik,